

SK

SK

SK

KOMISIA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

Brusel, 20.11.2009
KOM(2009) 626 v konečnom znení

OZNÁMENIE KOMISIE RADE A EURÓPSKEMU PARLAMENTU

**PRESKÚMANIE SMERNICE O POSKYTOVANÍ FINANČNÝCH SLUŽIEB
SPOTREBITEĽOM NA DIAĽKU (2002/65/ES)**

1. Úvod

1. V článku 20 smernice 2002/65/ES o poskytovaní finančných služieb spotrebiteľom na diaľku (smernica) sa stanovuje, že Komisia preskúma fungovanie poskytovania finančných služieb na diaľku s cieľom zabezpečiť primeraný vývoj cezhraničného marketingu na diaľku v tomto odvetví.
2. Cieľmi smernice je konsolidácia jednotného trhu a zároveň dosiahnutie vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa. V súlade s článkom 20 sa preskúmanie zameriava najmä na rozdiely vo vnútroštátnych právnych predpisoch týkajúce sa aspektov smernice, ktoré nie sú úplne harmonizované, najmä ustanovení o informáciách počas fázy predchádzajúcej uzatvoreniu zmluvy a práva spotrebiteľa na odstúpenie od zmluvy. Hodnotia sa v nej ťažkosti, ktorým môžu spotrebiteľia a dodávatelia čeliť v dôsledku týchto rozdielov a posudzuje sa v nej, či je potrebné smernicu zmeniť a doplniť.
3. Smernica, horizontálne opatrenie, ktoré sa vzťahuje na všetky finančné služby, bola prijatá 23. septembra 2002, pričom členským štátom sa na jej transpozíciu do vnútroštátneho práva poskytli dva roky. V správe Komisie, ktorá bola riadne predložená Európskemu parlamentu a Rade v apríli 2006¹, sa uviedlo, že preskúmanie sa odloží v dôsledku toho, že sa členské štáty s transpozíciou smernice oneskorili². Väčšina členských štátov ju transponovala až v rokoch 2005/2006.
4. Táto správa sa zakladá na záveroch štúdií, analýz, ako aj na spätnej väzbe o stave trhu a otázke, či explicitná voľnosť uplatňovaná členskými štátmi na ustanovenia, ktoré nie sú úplne harmonizované, mala vplyv na dosiahnutie vnútorného trhu a cieľov ochrany spotrebiteľa stanovených v smernici. Väčšia časť analýzy čerpá z dvoch štúdií, ktoré uskutočnila Komisia³. V právnej štúdii sa skúma vplyv smernice z právneho hľadiska a jej zistenia sa zohľadnili v ekonomickej štúdii, v ktorej sa skúma ekonomický vplyv smernice na cezhraničné poskytovanie finančných služieb na diaľku.
5. Okrem toho sa v roku 2007 a 2008 uskutočnili diskusie so spotrebiteľskými skupinami a odvetvím finančných služieb. Členským štátom bol v septembri 2007 zaslaný dotazník a v marci 2008 sa uskutočnil workshop s členskými štátmi. V správe sa tiež zohľadňujú výsledky prieskumov, vnútroštátnych aj celoeurópskych, ako je Eurobarometer a výsledok cieľových skupín Komisie zriadených v roku 2007, pokiaľ ide o informácie počas fázy predchádzajúcej uzatvoreniu zmluvy, ako aj kontroly transpozície uskutočňované Komisiou. Zhromaždené údaje sa zakladajú na materiáloch získaných pred hospodárskou a finančnou krízou. Novšie údaje neexistujú.

¹ KOM(2006) 161 v konečnom znení.

² Súd zistil, že dva členské štáty nerespektovali povinnosť transponovať smernicu včas; pozri rozsudok zo 7. decembra 2006, C-127/06, *Komisia/Luxembursko*, ECR s. I-131 a rozsudok z 19. apríla 2007, C-141/06, *Komisia/Španielsko*, ECR s. I-58.

³ Pozri http://ec.europa.eu/consumers/rights/fin_serv_en.htm

2. STAV TRHU

6. Trh odvetvia cezhraničných finančných služieb je vo všeobecnosti, nezávisle na marketingových prostriedkoch, v maloobchodnom sektore stále veľmi obmedzený, a to rovnako v oblasti bankovníctva, ako aj poisťovníctva. Podľa výsledkov Eurobarometra⁴ občania EÚ, ktorí si napríklad otvorili bankový účet v zahraničí⁵, predstavujú v roku 2003 4 % v členských štátoch EÚ-15. Toto číslo vzrástlo v roku 2006⁶ na 8 % (v EÚ-25).

Ak porovnáme celkové (cezhraničné a domáce) obchodovanie s bežným tovarom a službami na diaľku s poskytovaním finančných služieb na diaľku, najnovší Eurobarometer ukazuje, že zatiaľ čo v roku 2007 viac ako polovica (52 %) všetkých Európanov uskutočnila nákup tovaru a služieb prostredníctvom obchodovania na diaľku v Európskej únii⁷, údaj týkajúci sa poskytovania finančných služieb na diaľku bol oveľa nižší, na úrovni 12 %⁸. Hoci je táto úroveň nízka, tendencia v poskytovaní finančných služieb na diaľku je vzostupná vzhľadom na to, že v roku 2006 bol tento údaj iba na úrovni okolo 7 %⁹.

Ak porovnáme cezhraničný obchod s finančnými službami s domácim, kontrast je ešte väčší. Z 12 % európskych občanov, ktorí si zakúpili nejakú finančnú službu na diaľku, tak 10 % urobilo vo svojej krajine, zatiaľ čo iba 1 % si zakúpilo finančné služby na diaľku od poskytovateľov v EÚ pochádzajúcich z inej ako z ich vlastnej krajiny a 1 % od poskytovateľov z krajiny mimo EÚ¹⁰. Najnovšie štatistiky ukazujú, že vo všeobecnosti cezhraničný obchod stagnuje¹¹. Toto zistenie potvrdila ekonomická štúdia, v ktorej sa zaznamenalo, že úroveň poskytovania finančných služieb na diaľku je extrémne nízka.

7. Profil typického zákazníka, ktorý nakupuje za hranicami, je mladý zamestnaný človek s dobrým vzdelaním, s pripojením na internet, ďaleko najpopulárnejší kanál predaja na diaľku, ako sa ukázalo v štúdiu cieľových skupín Komisie¹². V skutočnosti sa 31 % európskych občanov o cezhraničné nakupovanie nezaujíma, pretože nemá prístup k internetu¹³. Preto je pravdepodobné, že krajiny s vysokou mierou internetového pripojenia, ako sú severské krajiny, majú vyššie úrovne obchodovania na diaľku.

⁴ Eurobarometer (EB) 60.2 (2004), Verejná mienka EÚ v Európe: finančné služby, správa B. s.53, http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/ebs/ebs_205_fullreport_en.pdf

⁵ Kvalitatívna štúdia medzi cezhraničnými klientmi finančných služieb v Európskej únii, Optem. December 2003, s. 5. Hoci vzorka nebola reprezentatívna, zistilo sa, že bankové účty sú najľahším produktom na porovnanie.

⁶ Špeciálny EB 252 (2006), Ochrana spotrebiteľa na vnútornom trhu, s.106, pozri poznámku pod čiarou 4.

⁷ Špeciálny EB 298 (2008), Ochrana spotrebiteľa na vnútornom trhu, s.14, pozri poznámku pod čiarou 4. Tamže s. 84.

⁹ Pozri poznámku pod čiarou č. 6, s. 112.

¹⁰ Pozri poznámku pod čiarou 7, s. 84.

¹¹ Druhé vydanie hodnotiacej tabuľky spotrebiteľských trhov Európskej komisie, KOM (2009) 25 v konečnom znení, s. 3.

¹² Európska komisia, informácie o finančných službách počas fázy predchádzajúcej uzatvoreniu zmluvy. Kvalitatívna štúdia v 27 členských štátoch, január 2008.

¹³ http://ec.europa.eu/consumers/rights/docs/PCI_final_report_22Feb2008_en.pdf

Pozri poznámku pod čiarou č. 6, s. 57.

8. V nedávnej správe Komisie o cezhraničnom elektronickom obchode v EÚ¹⁴ sa zaznamenalo, že v období od roku 2004 do roku 2008 úroveň spotrebiteľov, ktorí si objednali tovar alebo služby cez internet, vzrástla z 22 % na 34 %, čo potvrdilo preferenciu internetu a rozdiel medzi domácimi a cezhraničnými úrovňami obchodovania. Tento nárast sa však obmedzuje na vnútroštátne trhy. Spotrebiteľia nakupujúci elektronicky naďalej odolávajú nakupovaniu tovaru a služieb za hranicami, pričom sa uvedený nepomer v skutočnosti zväčšuje; cezhraničný elektronický obchod sa v období od roku 2006 do roku 2008 zvýšil iba okrajovo, zo 6 % na 7 %.
9. Cezhraničný obchod v pôvodných 15 členských štátoch a v krajinách eurozóny je bežnejší ako v členských štátoch, ktoré pristúpili po roku 2004 a ako v krajinách, ktoré nepatria do eurozóny. Vo všeobecnosti sú v súčasnosti Európania sebavedomejší, pokiaľ ide o obchodovanie v iných krajinách EÚ, ako v roku 2006¹⁵.
10. Informácie z bankového odvetia ukázali, že významné úrovne cezhraničného poskytovania finančných služieb na diaľku sa ešte nedosiahli, čiastočne preto, že obchodovanie na diaľku ešte nie je jedným z hlavných kanálov používaných bankami. Rovnako ako v prípade cezhraničného nákupu bežných tovarov a služieb sa najnovším Eurobarometrom zistilo, že občania za najväčšiu prekážku cezhraničného nákupu finančných služieb udali jazykové problémy. Údaj predstavujúci jazykové problémy bol 37 %, potom nasledovalo riziko podvodu (30 %), nezrozumiteľné (29 %) alebo nedostatočné (26 %) informácie a súvisiace dodatočné náklady (24 %)¹⁶.
11. Existuje významný rozdiel medzi službami na diaľku ponúkanými cezhranične priamo poskytovateľom služieb a službami ponúkanými nepriamo prostredníctvom filiálky, pobočky, sprostredkovateľa alebo elektronického systému v inom členskom štáte, pričom tu zvyčajne pomáha obslužné oddelenie z členského štátu pôvodu. Okrem toho zvyčajne neexistuje žiadny osobitný model interakcie s klientom; poskytovatelia finančných služieb skôr využívajú mnoho spôsobov predaja, pričom kombinujú interakciu na diaľku spolu s osobným kontaktom. Táto vyjadrená preferencia je zaznamenaná v ekonomickej štúdii, v ktorej sa zistilo, že zmluvy sa zriedkakedy uzatvárajú prostredníctvom jediného kanála, t.j. cez internet, telefonicky alebo iba osobným kontaktom. Táto preferencia sa zopakovala v štúdiu cieľových skupín Komisie¹⁷, v ktorej sa zaznamenalo, že okrem informácií dostupných na internete mali spotrebiteľia záujem získať poradenstvo od odborníkov prostredníctvom osobných rozhovorov.
12. Hoci je nepravdepodobné, že by sa spoliehanie na takéto poradenstvo zmenilo, kanál, prostredníctvom ktorého sa obchoduje s finančnými službami, má potenciál časom sa rozvinúť. Zistenia ekonomickej štúdie ukazujú, že potenciál rastu existuje tam, kde môžu veľké spoločnosti vstupujúce na trh dosiahnuť úspory z veľkosériovej výroby alebo v rámci veľkých trhov. Je však ťažké dosiahnuť potrebné kritické množstvo na menších alebo menej rozvinutých finančných trhoch, hoci niekedy významné rozdiely v cenách priťahujú banky na trhy prekonávajúce túto prekážku. Konsolidácia a integrácia trhu v bankovom ako aj poisťovníckom sektore má za následok malý

¹⁴ SEK(2009) 283 v konečnom znení, s. 5.

¹⁵ Pozri poznámku pod čiarou č. 7, s. 52.

¹⁶ Pozri poznámku pod čiarou č. 6, s. 89.

¹⁷ Pozri poznámku pod čiarou č. 12, s. 14.

počet veľkých spoločností, ktoré pôsobia na celoeurópskej úrovni, a ich podiel na trhu sa podľa dostupných údajov zvyšuje tak v poisťovníctve¹⁸, ako aj v bankovníctve¹⁹.

13. Ponuky, ktoré sa považujú za úspešné z hľadiska prispôsobenia sa metódam obchodu na diaľku zahŕňajú v prvom rade jednoduché produkty v rámci sporenia a investovania, úvery a kategórie neživotného poistenia. V ekonomickej štúdii sa uviedlo, že nehypotekárne úvery a sporiteľné účty sú dvomi najpopulárnejšími bankovými produktmi poskytovanými na diaľku, po nich nasledujú akcie, podiely, dlhopisy a kreditné karty. Pokiaľ ide o cezhraničné ponuky produktov prostredníctvom obchodovania na diaľku, rozsah produktov sa zužuje, pričom sporenie a kreditné karty sú na tomto trhu najjednoduchšie a tým pádom aj najpopulárnejšie.

3. TRANSPOZÍCIA SMERNICE

Transpozícia v členských štátoch

14. Pri kontrolovaní súladu vnútroštátnych ustanovení so smernicou sa zistilo, že väčšina ťažkostí pri transpozícii smernice súvisí s niekoľkými ustanoveniami.
15. Článok 3 sa zaoberá informáciami, ktoré sa majú poskytnúť spotrebiteľovi počas fázy predchádzajúcej uzatvoreniu zmluvy na diaľku. V smernici sa požaduje, aby boli spotrebiteľia informovaní o totožnosti zástupcu dodávateľa pôsobiaceho v ich členskom štáte alebo o totožnosti akéhokoľvek pracovníka iného ako dodávateľ, ktorý s nimi rokuje. Niekoľko členských štátov vynechalo transpozíciu jednej z týchto požiadaviek.
16. V článku 6 sa vymedzuje právo na odstúpenie od zmluvy a v jeho odseku 2 sa stanovuje, kedy sa takéto právo neuplatňuje. Niekoľko členských štátov vymedzilo rozsah pôsobnosti, ktorý presahuje výnimky uvedené v článku 6 ods. 2.
17. Článok 7 sa týka platby za službu poskytnutú pred odstúpením od zmluvy. Ak spotrebiteľia uplatnia svoje právo na odstúpenie od zmluvy, môžu byť požiadaní, aby zaplatili iba za službu skutočne poskytnutú dodávateľom v súlade so zmluvou. Na vrátenie akýchkoľvek získaných súm je pre dodávateľa alebo spotrebiteľa stanovené obdobie maximálne 30 dní. Niekoľko členských štátov neimplementovalo správne jednu z týchto požiadaviek.
18. V niektorých prípadoch, ako sa už spomenulo, Komisia začala formálne konanie vo veci porušenia právnych predpisov a môže tak urobiť aj v iných prípadoch.

Právo na informácie vo fáze predchádzajúcej uzatvoreniu zmluvy

¹⁸ CEIOPS (2007), Report on Financial Conditions and Financial Stability in the European Insurance and Occupational Pension Fund Sector 2006-2007 (Risk Update), s. 16, <http://www.ceiops.eu/media/files/publications/reports/CEIOPS-DOC-12-07.pdf>

¹⁹ SEC(2007) 1696, Správa z roku 2007 o finančnej integrácii v Európe, príloha II, tabuľka 1.4, s. 50 a tabuľka 3.1, s. 64.

19. V článku 4 ods. 2 sa členským štátom udeľuje právo na dodatočné práva na informácie počas fázy predchádzajúcej uzatvoreniu zmluvy (buď zachovaním existujúcich práv alebo zavedením nových).
20. Podľa dostupných informácií 16 členských štátov (Dánsko, Fínsko, Francúzsko, Grécko, Írsko, Lotyšsko, Maďarsko, Malta, Nemecko, Portugalsko, Rakúsko, Rumunsko, Slovensko, Spojené kráľovstvo, Švédsko a Taliansko) využilo článok 4 ods. 2²⁰.
21. Takéto dodatočné požiadavky na informácie zahŕňajú napríklad podrobnosti o adrese poskytovateľa/dodávateľa, režimy povoľovania a udeľovania licencií, podmienky využívania práva na zmenu podmienok zmluvy, formu informácií, ktorá by spĺňala potreby ľudí s postihnutím, trvanie zmluvy, podrobnosti o garančných fondoch a schémach, informáciu, či sa na poskytovateľa vzťahuje konanie o platobnej neschopnosti, jazyk, ktorý sa má použiť, doklady, podrobnosti o opravných prostriedkoch alebo právo na odstúpenie od zmluvy, súvisiace riziká, spôsob, akým sa majú uchovávať informácie a požiadavky na zverejnenie informácií, pokiaľ ide o telefónne hovory.
22. V súčasnosti neexistuje dôkaz o tom, že by právne rozdiely v dôsledku využitia článku 4 ods. 2 zo strany členských štátov predstavovali hlavné prekážky existujúcich transakcií alebo že by mali priamy vplyv na úroveň poskytovania finančných služieb na diaľku v rámci EÚ. V právnej štúdii sa nezistili žiadne špecifické sťažnosti alebo obavy týkajúce sa využitia tohto ustanovenia.

Právo na odstúpenie od zmluvy

23. V článku 6 ods. 3 sa členským štátom umožňuje vylúčiť právo na odstúpenie od zmluvy v niektorých špecifických prípadoch ako je a) akýkoľvek úver určený najmä na účely nadobudnutia alebo zachovania vlastníckych práv k pozemkom alebo k existujúcej alebo plánovanej stavbe alebo na účely renovácie, alebo zhodnotenia budovy, b) akýkoľvek úver zabezpečený hypotekárnym právom k nehnuteľnosti alebo právom súvisiacim s nehnuteľnosťou alebo c) vyhlásenia spotrebiteľov za účasti úradníka, ak tento úradník potvrdí, že spotrebiteľ má zaručené práva podľa článku 5 ods. 1
24. Podľa dostupných informácií 14 členských štátov (Belgicko, Bulharsko, Dánsko, Francúzsko, Holandsko, Írsko, Litva, Luxembursko, Poľsko, Portugalsko, Rumunsko, Slovensko, Spojené kráľovstvo, Španielsko a Švédsko) využilo možnosti uvedené v písm. a) a b). Štyri členské štáty (Luxembursko, Poľsko, Rumunsko a Taliansko) využili možnosť uvedenú v písm. c)²¹.
25. V súčasnosti neexistuje dôkaz o tom, že by rozdiely týkajúce sa práva odstúpiť od zmluvy v dôsledku využitia článku 6 ods. 3, vytvárali značnú právnu prekážku alebo že by mali priamy vplyv na úroveň poskytovania finančných služieb na diaľku v rámci EÚ. V právnej štúdii sa nezistili žiadne špecifické sťažnosti alebo obavy týkajúce tohto ustanovenia.

²⁰ Pozri právnu štúdiu; s. 51-56, 63-74 a vnútroštátne správy.

²¹ Pozri právnu štúdiu, vnútroštátne správy.

4. CELKOVÝ VPLYV SMERNICE

26. V ekonomickej štúdií sa zistilo, že prekážky rozvoja podnikania s cezhraničnými finančnými službami prostredníctvom obchodovania na diaľku sú spôsobené najmä zo strany dodávateľov. Štúdiá však medzi veľmi významné prekážky zaradila iba vnútroštátne požiadavky na opatrenia proti praniu špinavých peňazí a nedostatok harmonizácie príslušných vnútroštátnych právnych predpisov alebo absenciu právnych predpisov EÚ týkajúcich sa bodov, ktoré nie sú zahrnuté v rozsahu pôsobnosti smernice. Zatiaľ čo sa prvá kategória týka odlišností, podrobných vnútroštátnych pravidiel, predpisovania spôsobu, akým by mali finančné inštitúcie potvrdzovať adresu a totožnosť spotrebiteľa, druhá sa týka najmä vnútroštátnych pravidiel špecifických pre daný produkt. Žiadna z týchto kategórií prekážok nespadá do rozsahu pôsobnosti smernice. Okrem toho existujú nedostatočné a čiastočne si odporujúce dôkazy o význame druhej prekážky, pretože samotní poskytovatelia finančných služieb a bankové združenia majú rôzne názory na významnosť tejto prekážky. Zatiaľ čo bankové združenia označili túto prekážku za významnú, iba malý počet spoločností (poskytovatelia finančných služieb) ju za významnú považoval. Okrem toho Európsky výbor bankového sektoru, ktorý zastupuje bankové združenia na európskej úrovni, podporuje zistenie, že rozdiely v právnych predpisoch v členských štátoch nebránia cezhraničnému poskytovaniu finančných služieb na diaľku²².
27. Najvýznamnejšie prekážky zo strany dopytu pochádzajú z rozdielov v jazyku a kultúre, ako aj z nedostatku dostupných informácií o cezhraničných produktoch. Európska komisia už podnikla kroky s cieľom zlepšiť kvalitu informácií dostupných spotrebiteľom vo fáze predchádzajúcej uzatvoreniu zmluvy, napríklad v tlačive pre štandardné informácie o európskom spotrebiteľskom úvere pripojené k novej smernici o spotrebiteľskom úvere²³ a v dokumente o kľúčových informáciách pre investorov, ktoré sa testujú na účely revízie smernice o PKIPCP²⁴. V oblasti hypoték má preskúmanie európskeho tlačivo pre štandardné informácie za cieľ zlepšenie prezentácie informácií poskytovaných spotrebiteľom pred uzatvorením zmluvy²⁵. V oznámení Komisie o balíkoch retailových investičných produktov sa navrhujú opatrenia na poskytovanie jasných, porovnateľných informácií počas fázy predchádzajúcej uzatvoreniu zmluvy poskytovaných investorom týchto produktov²⁶. Vplyvom týchto opatrení je štandardizovať prezentáciu informácií poskytovaných počas fázy predchádzajúcej uzatvoreniu zmluvy spôsobom, ktorý spotrebiteľovi uľahčí porovnanie ponúk rôznych poskytovateľov. Toto znižuje nebezpečenstvo, že by spotrebiteľia v súvislosti s produktmi finančných služieb platili viac alebo podstupovali zbytočné riziko. Okrem toho Komisia spúšťa štúdiu správania týkajúcu sa maloobchodných investičných služieb. Táto štúdiá poskytne zmapovanie kľúčových črt správania, ktoré ovplyvňujú výber spotrebiteľov v tomto sektore.
28. Kombinácia faktorov, ktoré bránia ponuke a dopytu, je posilnená povahou finančných služieb. V porovnaní s nefinančným tovarom a službami majú finančné

²² Pozícia EBIC k návrhu konečnej správy o právnom vplyve smernice 2002/65 o poskytovaní finančných služieb spotrebiteľom na diaľku, s. 9.

²³ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, príloha II, Ú. v. EÚ L 133, 22.5.2008, s. 66-92.

²⁴ Prepracovanie smernice 85/611/EHS, KOM (2008) 458 v konečnom znení, pozri článok 76.

²⁵ Biela kniha o integrácii trhov EÚ s hypotekárnymi úvermi KOM(2007) 807 v konečnom znení, s. 6.

²⁶ KOM(2009) 204 v konečnom znení.

služby odlišný charakter, najmä z dôvodu ich zvyčajne väčšej komplexnosti a často si vyžadujú značný a významný dlhodobý ekonomický záväzok cielenému výsledku. Toto si vyžaduje poskytnutie poradenstva, aby bol spotrebiteľ schopný tento záväzok uskutočniť. Okrem toho majú niektoré služby, ako je poistenie vozidiel, lokálnu povahu z dôvodu umiestnenia rizika a preto ich cezhraničný transfer nie je ľahký. Hoci sa v smernici poskytuje regulačná infraštruktúra, ktorá môže podporiť poskytovanie finančných služieb na diaľku, nemení ich komplexnú povahu.

29. Smernicou sa vo všetkých členských štátoch vytvoril právny rámec poskytnutý dodávateľom a spotrebiteľom na nákup finančných služieb prostredníctvom nástrojov obchodovania na diaľku. Zatiaľ čo domáce poskytovanie finančných služieb na diaľku vzrástlo, celkovo zostáva na nízkej úrovni, v tejto etape nemožno zhrnúť, že by existencia tohto rámca mala vplyv na ďalší rozvoj cezhraničných aktivít. V právnej štúdii sa uviedlo, že v súčasnosti neexistuje žiadna praktická skúsenosť spotrebiteľov, ktorí by sa sťažovali na spôsob uplatňovania smernice. Právni experti a spotrebiteľské organizácie, ktorí boli konzultovaní v rámci štúdie, vysvetlili tento nedostatok dôkazov naďalej nevýznamnou úrovňou transakcií v tejto oblasti.

5. ZHRNUTIE

30. Súčasný trh cezhraničného predaja finančných služieb spotrebiteľom na diaľku je veľmi malý. Vo väčšine členských štátov vnútroštátne implementačné zákony nadobudli účinnosť iba od rokov 2005/2006 a trh sa od zavedenia smernice výrazne nezmenil. Toto je v súlade so závermi správy o elektronickom obchode²⁷, podľa ktorej môže trh v strednodobom alebo dlhodobom hľadisku vzrásť, pretože postoje podnikateľov sú často viac ohraničené ich vlastným vnímaním ako súčasnými problémami a pretože vzrastajúca popularita medzi spotrebiteľmi, ktorí uskutočňujú transakcie on-line, vytvorí dopyt po cezhraničnej expanzii.
31. Jazykové a kultúrne preferencie predstavujú pre spotrebiteľov pôsobiacich na tomto trhu najvýznamnejšiu prekážku. Komisia však nemôže v tejto oblasti prijať žiadne opatrenie. V súvislosti s absenciou informácií o právnych predpisoch v oblasti finančných produktov na konkrétnych trhoch Komisia podniká značné úsilie na zlepšenie kvality informácií v oblasti úverov a investovania.
32. Ak by sa budúce pokroky v elektronickom obchode neodzrkadľovali podobnými vývojmí v oblasti poskytovania finančných služieb na diaľku, Komisia môže považovať opätovné preskúmanie návrhu na zmenu a doplnenie smernice alebo na podniknutie iných príslušných iniciatív.
33. V tejto etape neexistujú dôkazy o tom, že by spotrebiteľia čelili problémom v dôsledku nesprávnej implementácie smernice. Neexistujú ani žiadne dôkazy, ktoré by naznačovali, že právna diverzita pochádzajúca z členských štátov používajúcich do rôzneho rozsahu možnosti uvedené v smernici, má priamy vplyv na nízku úroveň cezhraničného poskytovania finančných služieb na diaľku.

²⁷ Pozri poznámku pod čiarou č. 14, s. 20.

34. Vzhľadom na uvedené Komisia zastáva názor, že v súčasnosti nie je vhodné navrhnúť žiadne zmeny a doplnenia smernice. Naďalej bude sledovať vývoj na trhu a uplatňovanie smernice.